"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ ଫୁଲ ଭଳି ହୋଇଛି, ଦେହ-ଅହଂକାରରେ ଆସି କଣ୍ଟା ଭଳି ହେଉ ନାହିଁ ତ? ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । "

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ନିଶ୍ଚୟ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଅତୁଟ ସ୍ନେହ ରହିପାରିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିବ । ତେବେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଅତୁଟ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ନିରାକାର ବାବା ଏହି ଭାଗୀରଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଆମକୁ ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତୁଟିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସ୍ନେହ କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ କରୁଥିବା ଭଗବାନୁବାଚ ଅଥବା ବଗିଚାର ମାଲିକ ଭଗବାନୁଉବାଚ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏଠାକୁ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେବାକୁ ଆସିଛୁ । ସମସ୍ତେ ଏବେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କଣ୍ଟା ଥିଲୁ, ଏବେ ଫୁଲ ହେଉଛୁ । ବାବାଙ୍କର ମହିମା ତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନାଉରିଆ, ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବଗିଚାର ମାଲିକ, ପାପ କଟେଶ୍□ର । ତାଙ୍କର ବହୁତ ନାମ କହିଦେଇଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ର ସବୁ ଜାଗାରେ ଗୋଟିଏ ରହିଛି । ତାଙ୍କର ମହିମାର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି - ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର... ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସେହି ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଛୁ । କଣ୍ଟାରୂପୀ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଏବେ ଆମେ ଫୁଲରୂପୀ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଅନ୍ତରକୁ ଦେଖିବା ଦରକାର, ମୋ ପାଖରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଛି? ମୁଁ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି? ଆଗରୁ ତ ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଥିଲ ଏବଂ ନିଜକୁ କଣ୍ଟା ବୋଲି ଭାବୁଥିଲ । ଆମେ ନିର୍ଗୁଣ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ... କାହିଁକି ନା ଆମ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ରହିଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଡା ଅଭିମାନ । ଯଦି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବା ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ନିରାକାର ବାବା ଏହି ରଥରେ ବିରାଜମାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ କରୁ-କରୁ ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ତୁଟିଯାଇଥାଏ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ ଯିଏକି ଭାଗୀରଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅଛନ୍ତି । ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଶିବବାବା, ଯିଏକି ଏହି ରଥରେ ବିରାଜମାନ କରିଛନ୍ତି । ଏ କଥା ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହିଁ ମାୟା ସଂଶୟ ଆଣିଥାଏ । କନ୍ୟା ପତି ସହିତ ବିବାହ କରିଥାଏ, ଭାବେ ଯେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ସୁଖ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ସୁଖ କ'ଣ ମିଳୁଛି, ତୁରନ୍ତ ଯାଇ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥାଆନ୍ତି, କୁମାରୀ ଥିବା ସମୟରେ ମାତା-ପିତା ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେ ପବିତ୍ର ଥା'ନ୍ତି । ଅପବିତ୍ର ହେବା ପରେ ସିଏ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଆଜି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥା'ନ୍ତି କାଲି ପୁଣି ସେମାନେ ନିଜେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଥାନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ, କାଲି କେଉଁଠି ଥିବ? ଆଜି ଏହି ଘର-ଘାଟର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ? ଦୁନିଆ କେତେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାକୁ ବୈଶ୍ୟାଳୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିଷରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶିବାଳୟରେ ଥିଲ, ଆଜକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବହୁତ ସୁଖୀ ଥିଲ, ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣେ ନ ଥିଲା । ଏବେ ପୁଣି ସେହିପରି ହେବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିବାଳୟ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ସ୍□ର୍ଗକୁ ଶିବାଳୟ କୁହାଯାଏ । ଯାହାର ସ୍ଥାପନା ସ୍□ୟଂ ଶିବବାବା କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବୋଲି ତ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ସେହି ବାବା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି? ତେବେ କହିଦେଇଥାଆନ୍ତି ସିଏ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । କୁକୁର-ବିଲେଇ, କଇଁଛ-ମାଛ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ କେତେ ଫରକ ହୋଇଗଲା! ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଥିଲ, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରି ତୁମେ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛ? ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରୁଛ - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଏବେ ବାବା ପାବନ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ବିଷ ପିଇବା ବନ୍ଦ କର । ତଥାପି କେହି ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ପରମାତ୍ମା ଏବେ କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା, ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମାକୁ ସେହି ବାବା ମନେ ପଡୁଛନ୍ତି, ପରେ ଏହି ବାବା । ନିରାକାରରେ ସେ ବାବା, ସାକାରରେ ପୁଣି ଏହି ବାବା । ସୁପ୍ରିମ ଆତ୍ମା ଏହି ପତିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ର ଥିଲ, ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ରହୁଥିଲ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ଏଠାକୁ ଆସିଲ । ଏହି ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ରକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ନିଅ । ଏବେ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଆଶା ରହିଛି ଯେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବୁ । ତୁମେମାନେ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସଦୃଶ ସନ୍ତାନ ମିଳୁ, ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିଛି । ସେଠାରେ ସମସ୍ତ ପିଲା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସଦୃଶ ହିଁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏବେ ତୁମେ କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଯାଉଛ । ତୁମେମାନେ ତ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତେବେ ନିଜକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ - ମୁଁ ଫୁଲ ହୋଇଛି? ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି କେଉଁଠି କଣ୍ଟା ହୋଇ ଯାଉନାହିଁ ତ? ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରିବା ବଦଳରେ ଦେହ ମନେ

କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ଭୁଲିଯିବା କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଜାଣିଲେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ । ଏବେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏମିତି କେହି ଜଣେ ହେଲେ ରହିଯାଉ ନାହାଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ବର୍ସା ମିଳୁ ନାହିଁ । କେବଳ ବାବା ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି - ଆତ୍ମା ଜ୍ୟୋତି ପରମାତ୍ମା ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲା । ତାଙ୍କର ଭିତରେ ତ ଜ୍ଞାନ କିଛି ବି ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛୁ? ଏହା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସତସଙ୍ଗ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମାମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବେ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ମିଳିଛି । ଏହି ସଚ୍ଚା ସତସଙ୍ଗ ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ତ ସତ୍ସଙ୍ଗ ହୁଏ ନାହିଁ । ବାକି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଅନେକ ସତ୍ସଙ୍ଗ ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିଛ । ଯଦି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଗଡଲି ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ । ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବି ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯିବ ।

ଆମର ବାବା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସିଏ ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ପୁଣି ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଯିଏକି ତିନୋଟି ଯାକ ଅଭିନୟ ଏବେ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ହିଁ ପାପ କଟିଥାଏ, ପୁଣି ତୁମକୁ ଲାଇଟର ମୁକୁଟ ମିଳିଯାଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଚିହ୍ନ ଅଟେ । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଲାଇଟ୍ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଏହା ପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କାହାକୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ଅଟେ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପି ଓଲଟା ବୃକ୍ଷ । ଯାହାକୁ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଦୈବୀ ଫୁଲର ବୃକ୍ଷ ଥିଲା । ଏବେ କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ ହୋଇଯାଇଛି, କାହିଁକି ନା ୫ ବିକାରର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଗଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ । ସେଠାରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ବାକି ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ବାସ୍, । ଅନ୍ୟ କିଛି ଜ୍ଞାନ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । (ସର୍ପର ଉଦାହରଣ) ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି କି ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପୁରୁଣା ସଢି ଯାଇଥିବା ଏହି ଚମଡା ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ତୁମକୁ ଏବେ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ଏହି ପତିତ ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ପରମଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତୁମଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯେ ଏବେ ଏହି ନାଟକ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ଆମକୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଘରକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦେହକୁ ଛାଡି ଦେବାକୁ ହେବ, ଶରୀର ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ତ ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା, ପୁଣି ନୂଆ ଘରକୁ ଗଲେ ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳିବ । ସେମାନେ ତଥାପି ବି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଏହିଠାରେ ହିଁ ନେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ଫୁଲର ଦୁନିଆରେ ପୁର୍ନଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ହିଁ ଫୁଲ ଥିଲୁ ପୁଣି କଣ୍ଟା ହୋଇଯାଇଛୁ, ପୁଣି ଫୁଲର ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଯାହାକୁ ଖେଳକୁଦ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମୀରା ଧ୍ୟାନସ୍ଥ ହୋଇ ଖେଳୁଥିଲେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା । ସିଏ କୌଣସି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯାଇନାହାଁନ୍ତି । ସିଏ ଏହିଠାରେ ହିଁ କେଉଁଠି ଥିବେ । ଯଦି ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ହୋଇଥିବେ ତେବେ ଏହିଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଥିବେ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ରାସ କରୁଥିଲେ ତେଣୁ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏମିତି ତ ବହୁତ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ରାସ କରୁଥିଲେ । ଧ୍ୟାନରେ ଯାଇ ବୈକୁଣ୍ଠପୁରୀର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରି ଆସୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗକୁ ଛାଡି ପୁଣି ବିକାରୀ ହୋଇଗଲେ, ସେମାନେ ଆଜି ନାହାଁନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ନା - ଚଢିଲେ ଚାଖିବ ବୈକୁଣ୍ଠ ରସ... ବାବା ଭିତି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି - ଯଦି ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗ ଶିଖିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡିଲ ତେବେ ଯାଇ ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ପଡିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ହୋଇଗଲ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବତ୍ ବାବାଙ୍କର ହୁଅନ୍ତି, ଶୁଣନ୍ତି, ଶୁଣାନ୍ତି ପୁଣି ପଳାଇ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ଦେଖ ମାୟାର କେତେ ବଡ ଆଘାତ ଲାଗିଯାଉଛି । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ଦରକାର ନା । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ବିକାରରୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ହିଁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ସେଠାରେ ୫ ବିକାର ରହିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ, ତାହା ତ ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବେ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପାଠ ପଢୁଛ ଏବଂ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିଭଳି ପଢୁଥିବ । ଏହି ଚକ୍ର ଏହିଭଳି ଘୂରୁଥିବ । ଏହା ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ, ଏଥିରୁ କେହି ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ, ମଶା ଉଡିଗଲା, ତାହା ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ମଧ୍ୟ ଉଡିବ । ଏହାକୁ ବୁଝିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ଶୁଟିଙ୍ଗ୍ ହୋଇଚାଲିଛି । ଏହା ହେଉଛି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର । ଆତ୍ମା ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମଧାମରୁ ଏଠାକୁ ଆସିଛି ।

ଏହି ପାଠପଢାରେ କେହି ତ ବହୁତ ହୁସିଆର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କେହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପଢୁଛନ୍ତି । କେହି ପଢୁ ପଢୁ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବୀଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ହୋଇଗଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ର ବର୍ସା

ତୁମର ହୋଇଗଲା । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ପାବନ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସହଜରୁ ସହଜ ଉପାୟ ହେଉଛି ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ତୁମେ ଏହିପରି ହୋଇଯିବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ବାକି ମୁକ୍ତିଧାମ ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିଧାମ ରହିଛି, ଏହା ଛଡା ଏକ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବି ମନେ ପକାଉ ନାହିଁ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଆସିଥିଲି, ପୁଣି ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ମୁଁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଇବି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଅମୃତ ବେଳାରୁ ଉଠି ନିଜେ ନିଜ ସହିତ ଏହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳକୁ ଅମୃତବେଳା କୁହାଯାଏ । ଜ୍ଞାନର ଅମୃତ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ସେହି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସକାଳର ସମୟ ବହୁତ ଭଲ । ତେଣୁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ - ବାବା, ଆପଣ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ମିଳିଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ପାପ କଟିଯିବ । ତା’ ସହିତ ଶ୍ରୀମତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ଖୁସିରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସି ରହିବେ, ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତୁଟି ଚାଲିବ । ପୁଣି ଦେହର ଅଭିମାନ ରହିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଖୁସି ରହିବ । ତୁମେ ଖୁସିରେ ଥିଲ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଥିଲ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସବୁ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଥିବେ । ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ କିଛି କମ୍, ଇସ୍ଲାମୀ ତାଙ୍କଠାରୁ କମ୍ ଜନ୍ମ ନେଉଥିବେ । କ୍ରମାନୁସାରେ ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି ନା । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ୪ଟି ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈବୀ ଧର୍ମ, ସେଥିରୁ ୩ଟି ଧର୍ମ ବାହାରୁଛି ପୁଣି ସେଥିରୁ ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖା ବାହାରୁଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣିଯାଇଛ । ଏହି ଡ୍ରାମା ଉଙ୍କୁଣୀ ସଦୃଶ ବହୁତ ଧିରେ ଧିରେ ଚାଲୁଛି । ସେକେଣ୍ଡ ସେକେଣ୍ଡ ଟିକ୍-ଟିକ୍ ହୋଇ ଚାଲୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ଅଛି ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ଏବେ ଆତ୍ମା ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି । ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆମକୁ ତ ସ୍□ର୍ଗରେ ରହିବା ଦରକାର । ପୁଣି ନର୍କରେ କାହିଁକି ପଡିଛୁ । ବାବା ତ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନାକର୍ତ୍ତା । ପୁଣି ନର୍କରେ କାହିଁକି ପଡିଛୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତୁମେ ସବୁ ଭୁଲିଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ମୋର ମତରେ ଚାଲ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଖାଦ ପଡୁଛି । ଶରୀର ହେଉଛି ଆତ୍ମାର ଅଳଙ୍କାର । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିଲୁ, ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ନେବା ଦରକାର ନା । ସେଥିପାଇଁ ୫ ବିକାରକୁ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ କାମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ନିଜର ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ଅଧାକଳ୍ପରୁ ସ୍ମରଣ କରି କରିଆସିଛି । ଏବେ ସେହି ପ୍ରେମିକ ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କାମ ଚିତାରେ ବସି କଳା ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ମୁଁ ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ ଆସିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଯୋଗ ଅଗ୍ନିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଜ୍ଞାନକୁ ଚିତ୍ତା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯୋଗକୁ ଚିତ୍ତା କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁ ଚିତ୍ତା ଉପରେ ବସିଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଜ୍ଞାନକୁ ତ ନଲେଜ କୁହାଯାଉଛି, ବାବା ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା, ତା ପରେ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର, ତା ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଶାଖା ସବୁ ରହିଛି । ବୃକ୍ଷ କେତେ ବଡ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ଏହି ବୃକ୍ଷର ମୂଳଦୂଆ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ କଲିକତାର ବରଗଛର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରୁଛ । ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସିଭିଲ୍ କରୁଛ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଏବେ ଭ୍ରଷ୍ଟ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାହା ପ୍ରତି କୌଣସି କୁଦୃଷ୍ଟି ନ ଯାଉ । ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି? ମୁଁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି । ପ୍ରତିଦିନ ନିଜର ହିସାବ କିତାବ ଦେଖ । ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି କୌଣସି ବିକର୍ମ କରି ନାହିଁ ତ? ନଚେତ୍ ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ହୋଇଯିବ । ମାୟା ଚାର୍ଟ ରଖିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ, ୨-୪ ଦିନ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ପୁଣି ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ଖିଆଲ ରହୁଛି ନା । ଦୟା ଆସୁଛି - କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ କଟିଯିବ । ଏଥିରେ ମେହନତ ରହିଛି । ନିଜର କ୍ଷତି ଯେପରି ନ ହୋଇଯାଉ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ, ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଅମୃତବେଳାରୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଅଶରୀରୀ ମଧ୍ୟ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଧ୍ୟାନ ରହୁ - ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ମନେ ନ ପଡୁ ।

(୨) ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଦୈବୀ ଫୁଲର ବଗିଚା ତିଆରି ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଫୁଲ ହେବାର ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । କଣ୍ଟା ଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ମାନସିକ ସେବାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସ୍□ ଅଭ୍ୟାସୀ ଭବ ।

ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଅମୃତବେଳାରେ ଯୋଗର ସ୍□ ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର ତେବେ ଯାଇ ମାନସିକ ସେବାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଶେଷ ସମୟରେ ମାନସିକ ସେବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ନିହାଲ ଅର୍ଥାତ୍ କଲ୍ୟାଣ କରିବାର, ନିଜର ମନର ବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତମୋଗୁଣୀ ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ତଥା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ଦେବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଯାଇ ନିର୍ବିଘ୍ନ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ନିର୍ମାଣ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ତୁମର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ରୂପୀ କିଲ୍ଲା ମଜବୁତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବୁଦ୍ଧିମାନ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ମନ-ବାଣୀ-କର୍ମରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ଏକାଠି କରିଥାଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ସହିତ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□କୁ ଧାରଣ କର ।

ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଯେଉଁ ଚାଲେଞ୍ଚ ତୁମେମାନେ କରୁଛ ତାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ କରିବା ପାଇଁ ସ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଗତି ସେକେଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲାଣି ତ? କାରଣ ସ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅନୁଭବ କରାଅ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ଅର୍ଥାତ୍ ବୃତ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି, କୃତି ଏବଂ ବାଣୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଏହା ସହିତ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□ ତଥା ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତାର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରାଅ । ଆସିବା ମାତ୍ରକେ ବା ତୁମ ସହିତ ମିଶିବା ମାତ୍ରକେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତୁ ।